

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.318 van 9 februari 2017
in de zaak A. 216.319/VII-39.436.**

In zake : Anja VAN DE MOER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Roel De Cleermaecker
kantoor houdend te 2200 Herentals
Lierseweg 116
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Sint-Gillislaan 117
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juli 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos van 30 april 2015 waarbij de ontheffing van het verbod tot ontbossing op een perceel gelegen te Hulshout, kadastraal gekend 2de afdeling, sectie C, deel van nr. 56/M, niet wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2017.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Niels Van Herck, die loco advocaat Roel De Cleermaecker verschijnt voor verzoekster, en advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 28 november 2014 dient verzoekster een aanvraag in tot regularisatie van een ontbossing zonder vergunning over een oppervlakte van 6,50 are op een perceel gelegen te Hulshout, kadastraal gekend 2de afdeling, sectie C, deel van nr. 56/M.

3.2. Op 30 april 2015 neemt de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos de thans bestreden beslissing waarbij de gevraagde ontheffing niet wordt verleend. In de aanhef van die beslissing wordt verwezen naar artikel 16, eerste lid, 4°, van het besluit van de Vlaamse regering

van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid (hierna: delegatiebesluit van 10 oktober 2003).

IV. Ambtshalve middel

4. De bevoegdheid van de steller van de akte raakt de openbare orde, zodat deze vraag ambtshalve en in elke stand van het geding door de Raad van State kan worden opgeworpen.

5. Artikel 16, eerste lid, 4°, van het delegatiebesluit van 10 oktober 2003, in de versie zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, stelt dat het hoofd van het agentschap delegatie heeft om de beslissingen te nemen betreffende “het verlenen en intrekken van vergunningen”. Het is op grond van die bepaling dat de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos de bestreden beslissing genomen heeft.

Artikel 90bis, § 1, derde lid, van het bosdecreet bepaalt dat voor “andere ontbossingen of voor andere verkavelingen in geheel of gedeeltelijk beboste terreinen, dan deze genoemd in het eerste lid, [...] de Vlaamse Regering, op individueel en op gemotiveerd verzoek van diegene die in aanmerking wenst te komen voor een vergunning tot ontbossen of een verkavelingsvergunning, de ontheffing [kan] toestaan van het verbod tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing of een verkavelingsvergunning voor geheel of gedeeltelijk beboste terreinen, met inachtneming van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening en na advies van het Agentschap. [...]”.

De ontheffing van het verbod tot ontbossing, bedoeld in voornoemde bepaling, is opgevat als een voorafgaandelijke voorwaarde tot het kunnen verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossen en geeft dus op zich niet de toelating om over te gaan tot rooijing van een bos. Dergelijke ontheffing richt zich in de eerste plaats tot de overheid die moet oordelen over de

vereiste stedenbouwkundige vergunning.

De ontheffing van het verbod tot ontbossing is niet gelijk te stellen met een “vergunning” in de zin van artikel 16, eerste lid, 4°, van het delegatiebesluit van 10 oktober 2003. Ze strekt er immers niet toe om aan de begunstigde rechtstreeks toelating te verlenen om tot de beoogde ontbossing over te gaan. De stedenbouwkundige vergunning en de ontheffing van het verbod tot ontbossing verhouden zich onderling evenmin als de soorten van beslissingen die opgesomd worden in artikel 4, 1° en 2°, van het delegatiebesluit van 10 oktober 2003.

6. Het beroep is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos van 30 april 2015 waarbij de ontheffing van het verbod tot ontbossing op een perceel gelegen te Hulshout, kadastraal gekend 2de afdeling, sectie C, deel van nr. 56/M, niet wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoekster.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys